

Afkortingen	
Doc.	Type document waar de vraag betrekking op heeft:
AL	= Aanbestedingsleidraad
PVE	= Programma van eisen
MO	= Modelovereenkomst
AIV	= Alg. Inkoopvoorwaarden
IF	= Inschrijfformulier
CW-A	= CirkelWaarde standaard <i>acceptatie & afkeur</i>
CW-T	= CirkelWaarde standaard <i>transportdocumenten & facturatie</i>
CW-R	= CirkelWaarde standaard <i>rapportage</i>
NVI-1	= Nota van Inlichtingen 1
B + letter	= Bijlage A/B/C.....
Pag.	Paginnummer van het document waar de vraag of opmerking betrekking op heeft.
Part./art.	Paragraaf, artikelnummer of eis uit PVE (b.v. A-3) waar de vraag of opmerking betrekking op heeft.

Nr.	Doc.	Pag.	Par./art.	Vraag/opmerking	Antwoord
53	NVI-1	1	vragen 1, 2, 3 en 18	In antwoord op vraag 2 stelt Opdrachtgever dat de keuze voor een maximale afstand van minder dan 15 km is gebaseerd op een “zorgvuldige bedrijfseconomische afweging”. De inhoud en uitkomsten van deze afweging worden echter niet inzichtelijk gemaakt. Opdrachtgever geeft slechts aan dat langere afstanden economisch en operationeel niet haalbaar zijn. Juist omdat deze harde afstandseis rechtstreeks bepaalt welke marktpartijen zelfstandig aan de aanbesteding kunnen deelnemen, acht Inschrijver het van belang dat de proportionaliteit van de gekozen grens objectief kan worden beoordeeld. Kan Opdrachtgever daarom concreet inzichtelijk maken: *welke transportafstanden, rijtijden en kosten in de genoemde bedrijfseconomische afweging zijn doorgerekend; *welke uitgangspunten daarbij zijn gehanteerd; *bij welke afstand volgens deze berekening het economische en/of operationele omslagpunt ontstaat; *waarom dit omslagpunt exact bij minder dan 15 km ligt en bijvoorbeeld niet bij 20, 25 of 30 km; *hoeveel geschikte overslaglocaties en marktpartijen zich naar inschatting van Opdrachtgever binnen de gekozen straat bevinden? Indien geen concrete berekening of analyse beschikbaar is, kan Opdrachtgever dan bevestigen dat de grens van minder dan 15 km niet op een kwantitatieve bedrijfseconomische onderbouwing is gebaseerd? Is Opdrachtgever, mede gelet op het mededingingsbeperkende karakter van een harde uitsluitingsgrens, alsnog bereid de maximale afstand te verruimen dan wel een minder beperkende systematiek toe te passen waarbij een grotere afstand wordt verwerkt in de beoordeling in plaats van tot uitsluiting te leiden? Zo nee, graag gemotiveerd.	• AD heeft in de beantwoording van vraag 2 aangegeven wat haar overwegingen zijn geweest op basis waarvan zij tot de eis voor een afstand van 15 km is gekomen. Deze keuze is gebaseerd op logistieke argumenten met betrekking tot de organisatie van inzameling van oud papier. AD heeft geen rekenkundige onderbouwing hiervoor maar is uitgegaan van een logistieke optimalisatie voor de inzamelvoertuigen. • Zoals bij de beantwoording van vraag 2 eerder aangegeven zijn inzamelingsvoertuigen zowel operationeel als economisch niet geschikt voor langere afstanden. Langere afstanden en rijtijden houden in dat er meer inzamelvoertuigen en personeel nodig zijn, waardoor er minder voertuigen/personeel/tijd beschikbaar is/zijn voor de kerntaak van een gemeente. Op grond hiervan heeft AD gekozen voor een afstandsgrens van 15 km. • Teneinde voldoende mededinging mogelijk te maken heeft AD o.b.v. haar kennis uit de markt getoetst of er voldoende partijen (al dan niet zelfstandig, in combinatie of gebruikmakend van derden) de opdracht kunnen uitvoeren. Op basis hiervan heeft AD geconcludeerd dat er voldoende mededinging is. AD benadrukt dat dit niet alleen een vereiste is vanuit de aanbestedingswet maar dat het ook in haar eigenbelang is dat voldoende partijen op de opdracht zullen inschrijven.

54	NVI-1	1	vragen 1, 14 en 17	Opdrachtgever stelt in de antwoorden op vragen 1, 14 en 17 herhaaldelijk dat op basis van haar kennis van de markt voldoende partijen aan de gestelde eisen kunnen voldoen en dat daarmee sprake is van voldoende mededinging. Ondanks het expliciete verzoek daartoe wordt echter niet aangegeven hoeveel marktpartijen dit betreft en op welke concrete gegevens deze conclusie is gebaseerd. Kan Opdrachtgever daarom aangeven: - hoeveel marktpartijen voorafgaand aan deze aanbesteding zijn geïdentificeerd die naar verwachting aan de gezamenlijke geschiktheids-, uitvoerings- en gunningseisen kunnen voldoen; - hoeveel daarvan beschikken over, dan wel redelijkerwijs toegang hebben tot, een geschikte overslaglocatie binnen de vereiste afstand; - hoeveel daarvan aan de eis van één vaste eindverwerker/eindverwerkingslocatie kunnen voldoen; - of voorafgaand aan de aanbesteding een marktconsultatie, marktverkenning of andere concrete analyse heeft plaatsgevonden waarop deze conclusie is gebaseerd? Indien Opdrachtgever niet over deze aantallen of analyse beschikt, kan zij dan bevestigen dat de conclusie dat voldoende mededinging aanwezig is niet op een concrete kwantitatieve marktanalyse is gebaseerd?	AD heeft een marktanalyse gehouden waarbij alle marktpartijen die haar bekend zijn en die in deze opdracht geïnteresseerd zouden kunnen zijn geïnterviewd. Op basis van de marktkennis van AD, aangevuld met de uitkomsten van de interviews, is AD overtuigd van het feit dat er door de gestelde eisen en voorwaarden in de aanbestedingsdocumenten geen potentiële aanbieders worden uitgesloten. Alle potentiële inschrijvers hebben de mogelijkheid tot op- en overslag en eindverwerking, hetzij in eigen beheer, hetzij in combinatie met andere partijen. AD is niet bereid aan te geven om hoeveel bedrijven dit gaat aangezien we daarmee marktinformatie verstrekken die de inschrijving kan beïnvloeden. De belangrijkste conclusie is dat geen partijen worden uitgesloten en dat alle denkbare inschrijvers in staat zijn om de opdracht uit te voeren.
55	NVI-1	1	vraag 4	In antwoord op vraag 4 motiveert Opdrachtgever de eis van één vaste eindverwerker en één vaste eindverwerkingslocatie per regio met de wens om zicht te hebben op duurzaamheidsprestaties, continue verbetering te realiseren en de betrouwbaarheid van duurzaamheidsrapportages te vergroten. Inschrijver heeft echter expliciet aangegeven dat ook bij levering aan meerdere vooraf benoemde en door Opdrachtgever goedgekeurde eindverwerkers volledige traceerbaarheid, transparantie en rapportage per materiaalstroom kan worden gegarandeerd. Het antwoord maakt daarom nog niet duidelijk waarom de doelstellingen van Opdrachtgever uitsluitend kunnen worden bereikt door slechts één eindverwerker toe te staan. Kan Opdrachtgever concreet aangeven welk duurzaamheids-, traceerbaarheids- of rapportagedoel niet kan worden bereikt wanneer bijvoorbeeld maximaal twee vooraf opgegeven en goedgekeurde eindverwerkers worden toegestaan, waarbij per eindverwerker alle tonnages, transportbewegingen en duurzaamheidsprestaties afzonderlijk worden geregistreerd en gerapporteerd? Indien met een dergelijke minder beperkende variant materieel dezelfde doelstellingen kunnen worden bereikt, waarom acht Opdrachtgever de beperking tot één eindverwerker dan noodzakelijk en proportioneel? Is Opdrachtgever bereid deze eis alsnog aan te passen? Zo nee, graag een inhoudelijke motivering die specifiek ingaat op het genoemde minder beperkende alternatief.	In de beantwoording van vraag 4 heeft AD u aangegeven waarom zij heeft gekozen voor één vaste eindverwerker en één vaste eindverwerkingslocatie per regio. Opdrachtgever wil zicht hebben op de duurzaamheidsprestaties in de keten, inclusief die van de eindverwerker. Hierdoor ontstaat meer focus op continue verbetering, het behalen van duurzaamheidsprestaties én vergroot dit de betrouwbaarheid van de duurzaamheidsrapportages. Hierbij heeft AD u in de beantwoording van de vragen 1, 14 en 17 aangegeven dat zij op basis van haar kennis uit de markt heeft AD geconcludeerd dat er voldoende partijen zijn die kunnen voldoen aan de door AD gestelde eisen (waaronder de hier genoemde keuze) en dat hiermee sprake is van voldoende mededinging. AD vult hierbij aan dat meerdere marktpartijen hebben bevestigd dat zij aan de eis voor één eindverwerker / één eindverwerkingslocatie per regio kunnen voldoen. Zoals eerder aangegeven bij de beantwoording van vraag 17, bestaat hierbij de mogelijkheid dat een inschrijver de opdracht niet zelfstandig hoeft uit te voeren, maar deze tevens in combinatie óf gebruikmakend van derden (als dan niet met een beroep op hun draagkracht) kan uitvoeren. Hiermee wordt het voor inschrijvers mogelijk om b.v. gebruik te maken van een eindverwerkingslocatie van een andere partij. AD is derhalve van mening dat zij een redelijke eis stelt waar voldoende partijen aan kunnen voldoen.

56	NVI-1	1	vraag 5	Opdrachtgever schrijft enerzijds verplicht voor dat binnen de opdracht met één vaste eindverwerker/eindverwerkingslocatie wordt gewerkt. Anderzijds stelt Opdrachtgever in antwoord op vraag 5 dat het volledig aan Opdrachtnemer is om de continuïteit van de dienstverlening te borgen. Hierdoor wordt Opdrachtnemer enerzijds beperkt in de mogelijkheid het verwerkingsrisico te spreiden, terwijl anderzijds het volledige continuïteitsrisico bij Opdrachtnemer wordt gelegd. Kan Opdrachtgever bevestigen dat wanneer de vaste eindverwerker door bijvoorbeeld onderhoud, storing, brand, staking, productiebeperkingen of andere buiten de redelijke invloedssfeer van Opdrachtnemer gelegen omstandigheden tijdelijk niet kan verwerken, Opdrachtnemer tijdelijk gebruik mag maken van een alternatieve vooraf door Opdrachtgever goedgekeurde eindverwerker zonder dat dit als tekortkoming wordt aangemerkt of tot een boete leidt? Zo nee, kan Opdrachtgever toelichten op welke wijze Opdrachtnemer redelijkerwijs het continuïteitsrisico dient te beheersen terwijl Opdrachtgever zelf de mogelijkheid tot spreiding van dat risico contractueel beperkt?	In art. 16.5 van de model overeenkomst is reeds voorzien in de mogelijkheid voor opdrachtnemer om (ná akkoord van een onderbouwd voorstel door opdrachtgever) de eindverwerkingslocatie (tijdelijk) te wijzigen. Een legitieme reden kan zijn een overmacht situatie (zie art. 10 van de model OVK). Uiteraard dient de eindverwerkingslocatie hierbij aan alle eisen en voorwaarden uit de aanbestedingsdocumenten te voldoen. AD benadrukt hierbij dat zij een wijziging van de eindverwerkingslocatie vanuit bedrijfseconomische- of commerciële overwegingen niet als een goede reden ziet om de eindverwerkingslocatie te wijzigen.
57	NVI-1	2	vragen 15 en 16	In antwoord op vragen 15 en 16 verwijst Opdrachtgever naar operationele en beheerefficiëntie, duurzaamheidsvoordelen en haar verwachting dat voldoende potentiële marktpartijen de opdracht als geheel kunnen uitvoeren. Het antwoord bevat echter geen concrete vergelijking tussen enerzijds één integrale opdracht en anderzijds een perceelindeling, bijvoorbeeld per regio of overslaglocatie. Kan Opdrachtgever inzichtelijk maken: *welke concrete operationele nadelen een perceelindeling zou opleveren; *welke concrete financiële nadelen een perceelindeling zou opleveren; *welke concrete duurzaamheidsnadelen een perceelindeling zou opleveren; *hoe deze nadelen zijn afgewogen tegen het mededingingsvoordeel dat marktpartijen die één of twee regio's zelfstandig kunnen bedienen ook zelfstandig zouden kunnen inschrijven? Kan Opdrachtgever tevens expliciet aangeven hoe de afweging in het kader van artikel 1.5 Aanbestedingswet in dit concrete geval is uitgevoerd? Indien geen afzonderlijke schriftelijke en/of kwantitatieve afweging tussen clustering en perceelindeling is gemaakt, kan Opdrachtgever dit bevestigen?	In 2.1.1. van de leidraad heeft AD de overwegingen aangegeven waarom zij de opdracht niet heeft opgedeeld in meerdere percelen, rekening houdend met de eisen die art. 1.5 uit de aanbestedingswet hier aan stelt. Voor opdrachtgever is het belangrijk dat zij met zo min mogelijk inspanning haar operationele en beheerprocessen kan uitvoeren. Voorbeelden hiervan zijn o.a. het onderling afstemmen van logistieke processen, facturatie, rapportages, incident management etc. Niet alleen vanuit de op dit moment beschikbare mankracht maar ook vanuit de noodzaak om de kosten voor haar inwoners zo laag mogelijk te houden wil AD derhalve niet opdelen in percelen.

58	NVI-1	1	vraag 10	In antwoord op vraag 10 stelt Opdrachtgever dat bewust is gekozen voor een marktprijs die zowel met een opgaande als neergaande markt meebeweegt en dat een verplichte positieve opslag ook in de huidige markt realistisch en proportioneel is. Dit antwoord gaat naar mening van Inschrijver niet in op de kern. De **MOP-notering betreft volgens de uitgever een franco geleverd-prijs bij de papier-/kartonfabriek**. Deze prijs ziet daarmee op OPK dat gereed is voor inzet als grondstof en franco bij de fabriek wordt geleverd. De MOP is dus niet zonder meer vergelijkbaar met de vergoeding voor OPK op het moment dat Opdrachtgever dit overdraagt. Tussen overdracht en franco levering maakt Opdrachtnemer kosten voor onder meer overslag, sortering/bewerking, opslag, transport en personele, energie-, materieel- en huisvestingskosten, naast algemene bedrijfskosten, risico en een commerciële marge. Afhankelijk van kwaliteit, transportafstand, verwerking en marktomstandigheden kan de marktconforme vergoeding aan Opdrachtgever daarom **lager dan MOP** liggen. Door uitsluitend positieve opslag toe te staan, wordt feitelijk verondersteld dat minimaal de volledige franco-fabrieksprijs aan Opdrachtgever kan worden betaald, terwijl alle kosten en risico's tussen overdracht en fabriek daarbovenop door Opdrachtnemer moeten worden gedragen. Dit lijkt niet zonder meer aan te sluiten bij de economische werkelijkheid van de markt. Kan Opdrachtgever daarom concreet toelichten: 1. op basis van welke **marktgegevens** een vergoeding van minimaal MOP voor de betreffende OPK-stromen economisch realistisch wordt geacht, waarbij rekening is gehouden met het feit dat MOP een **franco-fabrieksprijs** betreft; 2. hoe Opdrachtnemer volgens Opdrachtgever de kosten tussen ontvangst en franco levering bij de fabriek kan terugverdienen indien minimaal MOP aan Opdrachtgever moet worden vergoed; 3. welk objectief **economisch en/of aanbestedingsrechtelijk belang** wordt gediend door een negatieve opslag/afslag uit te sluiten. Wij verzoeken Opdrachtgever daarom om zowel **positieve als negatieve bedragen ten opzichte van MOP** toe te staan, zodat inschrijvers een economisch reële prijs kunnen aanbieden en de daadwerkelijke marktwerking wordt bevorderd. **Is Opdrachtgever bereid de prijsstructuur dienovereenkomstig aan te passen? Zo nee, kan Opdrachtgever dit specifiek en objectief motiveren, mede gelet op het franco-fabriekskarakter van de MOP-notering?*	• AD heeft bewust voor de MOP-notering gekozen als basis voor indexatie van de opbrengstprijs. Dit is bij de inzameling en afzet van OPK in gemeenteland al jarenlang een gehanteerde en geaccepteerde methode omdat deze in de markt breed bekend is en al jarenlang geaccepteerd wordt door marktpartijen. AD gaat er vanuit dat marktpartijen zelf deskundig zijn om een inschatting te kunnen maken van eventuele discrepanties tussen de MOP-notering en opbrengstprijzen welke zij zelf hanteert. AD gaat er vanuit dat deze discrepanties door inschrijver meegenomen worden in het opslagtariet waarmee zij inschrijft. • AD gaat akkoord met uw voorstel om ook een afslag (negatieve waarde) t.o.v. de MOP toe te staan. Het inschrijfformulier is hierop aangepast.
59	NVI-1	2	vragen 12 en 13	In antwoord op vraag 13 geeft Opdrachtgever aan dat zij ervoor heeft gekozen de duurzaamheid vanaf inzameling tot en met de eindverwerking te beoordelen en daarbij mede rekening heeft gehouden met het voorkomen van onnodige administratieve lasten. Inschrijver begrijpt hieruit dat de gehanteerde fictieve CO₂-kosten niet noodzakelijk de inschrijving met de laagste totale CO₂-footprint van de volledige keten bevoordelen, maar uitsluitend de uitstoot meten binnen het door Opdrachtgever geselecteerde gedeelte van de keten. Kan Opdrachtgever bevestigen dat deze interpretatie juist is? Indien ja, kan Opdrachtgever toelichten waarom aan dit deelcriterium desondanks een zwaar financieel gunningsgewicht wordt toegekend en op welke objectieve analyse de hoogte van dit gewicht is gebaseerd? Heeft Opdrachtgever onderzocht of de gekozen methodiek ertoe kan leiden dat een geografisch nabijgelegen eindverwerker een aanzienlijk fictief gunningsvoordeel verkrijgt, terwijl de totale CO₂-uitstoot van de volledige keten uiteindelijk hoger kan zijn dan bij een verder gelegen eindverwerker? Zo ja, graag de uitkomsten van deze analyse. Zo nee, op basis waarvan concludeert Opdrachtgever dan dat het toegekende gunningsgewicht een proportionele maatstaf vormt voor de daadwerkelijke duurzaamheidsmeerwaarde?	• AD bevestigt dat zij een gunningsmodel heeft opgezet waarin het reduceren van complexiteit en het voorkomen van hoge administratieve lasten belangrijke uitgangspunten zijn geweest. Onderdeel van het model is een kwantitatieve berekening van CO₂-uitstoot/kosten voor transport t/m de eindverwerking. Zoals reeds in het antwoord op vraag 13 aangegeven worden door AD daarnaast ook nog andere duurzaamheidsfactoren beoordeeld middels het plan van aanpak. • AD kan derhalve bevestigen dat de gekwantificeerde CO₂-uitstoot/kosten voor transport een onderdeel zijn van de beoordeling van de duurzaamheidsimpact van inschrijvingen. AD is van mening dat hiermee een acceptabel model is gehanteerd voor de benadering van de duurzaamheidsimpact van de inschrijving. De weging van duurzaamheid binnen de gunningseisen is aan de AD (weging van factoren).

60	NVI-1	1	vragen 7 en 51	Inschrijver waardeert dat Opdrachtgever de oorspronkelijk gevraagde contante borg heeft vervangen door een bankgarantie. Het oorspronkelijke verzoek om een objectieve onderbouwing van de hoogte van de zekerheidstelling is daarmee echter niet beantwoord. Opdrachtgever handhaaft een bankgarantie van 15% van de jaarlijkse opdrachtsom. In antwoord op vraag 51 geeft Opdrachtgever voorts aan dat de jaarlijkse opdrachtsom ten behoeve van de bankgarantie wordt bepaald op basis van de opbrengstprijis, zijnde MOP + opslag op het moment van inschrijven, vermenigvuldigd met het geprognostiseerde jaarvolume. Kan Opdrachtgever daarom concreet aangeven: *waarom exact voor 15% is gekozen; *welk concreet financieel risico met dit percentage wordt afgedekt; *welke maximaal voorzienbare schade of financiële blootstelling voor Opdrachtgever aan dit percentage ten grondslag ligt; *of een lager percentage is onderzocht; *of een absoluut maximumbedrag is onderzocht; *of een concern-/moedermaatschappijgarantie of andere minder belastende vorm van zekerheid is onderzocht? Kan Opdrachtgever tevens op basis van de thans bekende uitgangspunten indicatief aangeven welk bedrag in euro's de gevraagde bankgarantie naar verwachting zal vertegenwoordigen? Indien geen concrete risicoanalyse aan de keuze voor 15% ten grondslag ligt, kan Opdrachtgever dit bevestigen?	Naar aanleiding van NVI-1 heeft AD reeds besloten om de eis voor een borgsom te laten vervallen en in plaats hiervan een bankgarantie te eisen, hiermee komt AD tegemoet aan de vragen. AD heeft hierbij voor een bankgarantie ter waarde van 15% van de opdrachtsom gekozen wat overeenkomt met circa 2 maanden omzet. De bankgarantie geeft opdrachtgever meer zekerheid indien de financiële- en economische draagkracht van een opdrachtnemer onvoldoende blijkt te zijn. AD schat dit in als een reëel uitgangspunt voor een bankgarantie en past dit uniform toe op alle inschrijvers.
61	NVI-1	1	Vragen 8, 20 en 51	Uit antwoord 50 blijkt dat wanneer een eindverwerker onderdeel uitmaakt van een combinatie of een beroep wordt gedaan op diens draagkracht, ook deze eindverwerker over een PSO-certificaat dient te beschikken. Opdrachtgever heeft tevens aangegeven dat een gelijkwaardig certificaat kan worden geaccepteerd, waarbij het aan Inschrijver is de gelijkwaardigheid door een onafhankelijke instantie te laten aantonen. Kan Opdrachtgever toelichten welk direct verband bestaat tussen het beschikken over een PSO-certificaat of formeel gelijkwaardig certificaat door een papier-/kartonfabriek en de daadwerkelijke uitvoering van de onderhavige opdracht? Heeft Opdrachtgever onderzocht hoeveel potentiële eindverwerkers in Nederland en de omliggende Europese landen beschikken over PSO of een formeel gelijkwaardig gecertificeerd systeem? Zo ja, hoeveel zijn dit naar inschatting van Opdrachtgever? Zo nee, hoe is dan beoordeeld dat deze eis de toegang tot geschikte eindverwerkers en daarmee de mededinging niet onevenredig beperkt? Kan Opdrachtgever tevens bevestigen dat een buitenlandse eindverwerker ook op basis van objectief aantoonbare feitelijke prestaties, beleid en documentatie kan aantonen dat materieel aan gelijkwaardige sociale doelstellingen wordt voldaan, zonder noodzakelijkerwijs over een specifiek certificaat te beschikken? Indien certificering als zodanig absoluut vereist blijft, kan Opdrachtgever dan motiveren waarom minder beperkende bewijsmiddelen onvoldoende zijn?	• AD heeft namens haar publieke opdrachtgevers tot doel om sociaal ondernemen binnen deze opdracht te stimuleren en heeft er om deze reden voor gekozen dat ook de eindverwerking onderdeel van de scope van het certificaat dient te zijn. • Er wordt door AD een infasering gehanteerd waardoor opdrachtnemer niet al bij de start van de opdracht over een PSO-certificaat hoeft te beschikken (zie 4.2H). Hierbij geldt tevens dat er een relatief ruime tijdsperiode zit tussen het moment van publicatie van deze aanbesteding en de start van de opdracht. • Aanvullend geldt dat er ook een aan PSO gelijkwaardig certificaat geaccepteerd wordt indien door inschrijver bij inschrijving gelijkwaardigheid aangetoond en onderbouwd wordt door een onafhankelijke instantie. Dit geldt tevens voor eventuele buitenlandse eindverwerkers. • Er is naar mening van AD derhalve geen sprake van beperking van mededinging a.g.v. de eis voor een PSO-certificaat. Indien een inschrijver nog niet over het PSO-certificaat beschikt, heeft hij voldoende tijd (gehad) om deze te behalen.

62	NVI-1		vraag 1	In antwoord op vraag 1 stelt Opdrachtgever dat de eisen proportioneel zijn gelet op de aard, omvang en complexiteit van de opdracht en dat voldoende mededinging bestaat. De beantwoording in NVI-1 neemt de zorgen van Inschrijver echter niet weg. De zorg ziet niet op één afzonderlijke eis, maar met name op de **cumulatieve werking** van onder meer: * de maximale afstand tot de overslaglocaties; * het niet opdelen in percelen; * het werken met één vaste eindverwerker/eindverwerkingslocatie; * de eisen aan de eindverwerker; * de voorgeschreven prijssystematiek ten opzichte van MOP; * de duurzaamheidseisen en financiële werking van de CO₂-beoordeling; * de zekerheidstelling; en * de certificeringseisen. Inschrijver stelt dat juist deze gezamenlijke werking de toegang tot de opdracht en de daadwerkelijke mededinging substantieel kan beperken. Kan Opdrachtgever bevestigen dat zij bij haar proportionaliteitsbeoordeling niet alleen iedere eis afzonderlijk, maar ook het **gezamenlijke en cumulatieve effect** van alle eisen op de mededinging heeft beoordeeld? Zo ja, kan Opdrachtgever de daarbij gehanteerde uitgangspunten, analyse en conclusies inzichtelijk maken? Kan zij tevens aangeven hoeveel marktpartijen naar haar concrete inschatting, na toepassing van **alle eisen gezamenlijk**, een volledig geldige en concurrerende inschrijving kunnen indienen? Indien geen afzonderlijke cumulatieve beoordeling is uitgevoerd, kan Opdrachtgever dit bevestigen en toelichten waarop zij haar conclusie baseert dat de totale aanbestedingssystematiek proportioneel is en voldoende daadwerkelijke mededinging waarborgt?	Bij het opstellen van het bestek voor deze aanbesteding en opdracht beoogt AD om namens haar publieke opdrachtgevers een dienstverlening te organiseren die aan meerdere doelen moet voldoen. Denk daarbij aan economische doelen, duurzaamheidsdoelen, sociale doelen en – niet in de laatste plaats – in continuïteit van dienstverlening. Op grond van ervaringen in deze markt en op grond van de gehouden interviews met potentiële marktpartijen, is AD van mening dat er een uitgebalanceerd pakket ligt die realistisch is in deze markt en kan leiden tot voldoende concurrerende inschrijvingen. AD heeft geen aanwijzingen dat hiermee partijen worden uitgesloten. AD is zich er terdege van bewust dat de eisen die zij stelt invloed hebben op de uiteindelijke inschrijvingen, maar naar het oordeel van AD worden hierdoor geen partijen onevenredig bevoordeeld of benadeeld.
63	NVI-1	3	34	Bij vraag 34 in de Nota van Inlichtingen meldt u dat de borgsom is gewijzigd in een bankverklaring. U geeft echter geen antwoord op de vraag of een 403 verklaring ook afdoende is. De 403 verklaring wordt echter wel genoemd in artikel 4.2 van de leidraad onder punt E. Wij gaan er van uit dat wanneer een inschrijver een 403 verklaring heeft de inschrijver geen bankgarantie hoeft te overleggen. Klopt deze aanname?	Uw aanname is niet correct. Ook indien inschrijver over een 403 verklaring beschikt zal hij daarnaast nog een bankgarantie dienen te overleggen.
64	NVI-1	3	26	Bij vraag 26 van de Nota van Inlichtingen meldt u dat kosten voor gevonden lachgascilinders meegenomen moeten worden in de inschrijfprijs. Wij willen de aanbestedende dienst verzoeken om ermee akkoord te gaan om per gevonden lachgascilinder een vooraf afgestemd bedrag per lachgascilinder in rekening te brengen. Gaat u hiermee akkoord?	AD gaat niet akkoord met uw voorstel.
65	NVI-1	3	26	Bij vraag 34 in de Nota van Inlichtingen meldt u dat de Opdrachtgever zich inspant om lachgascilinders in het OPK te voorkomen. Echter worden er op jaarbasis nog 100 stuks gevonden tussen het OPK. Kunt u aangeven welke maatregelen de Opdrachtgever neemt om dat te voorkomen?	Bij de gemeenten waar geen problemen zijn met lachgascilinders worden geen specifieke maatregelen ondernomen. Zoals in 2.1.5 van de leidraad aangegeven beperkt de problematiek zich op dit moment tot de gemeente Nieuwegein. De gemeente is zich in algemene zin zeer bewust van de problematiek en streeft ernaar om de aantallen te reduceren. In de praktijk blijkt het echter lastig om de aanwezigheid in zijn geheel te reduceren.
66	NVI-1		46	(AL, 2.1.5, pag.7) Nav vraag 46 NVI: In deze paragraaf staat dat de kosten a.g.v. het verwijderen en verwerken van de lachgascilinders in het verwerkingstarief moeten worden meegenomen. Wij gaan ervan uit dat hier het verwerkingstarief voor OPK wordt bedoeld. U geeft aan dat er sprake was in Nieuwegein van 100 lachgascilinders. Die hoeveelheid is niet gelimiteerd en dat betekent dat onbeperkt lachgascilinders kunnen worden “aangeboden” in het OPK en dat de kosten daarvan in het verwerkingstarief voor OPK zouden moeten zitten. Indien opdrachtnemer in de berekening van het verwerkingstarief uitgaat van de kosten voor 100 stuks en het blijken er in de toekomst een paar duizend te zijn, hoe verwacht u dan dat opdrachtnemer die in zijn calculatie reeds heeft meegenomen?	• Bij de beantwoording van vraag 26 werd met het verwerkingstarief inderdaad het verwerkingstarief c.q. de opbrengstprijs (MOP plus afslag/opslag) van de grondstof OPK bedoeld. • Indien opdrachtnemer gedurende de uitvoering van de opdracht kan onderbouwen dat het aantal lachgascilinders structureel meer is dan de huidige indicatie van 100 per jaar, treden opdrachtnemer en opdrachtgever gezamenlijk in overleg.

67	NVI-1	49	(PVE, A34, pag.20) Nav vraag 49 NvI: A34 gaat over het niet voldoen aan gebruik van HVO100 <u>per transport</u>. In A32 is bepaald dat aangetoond moet kunnen worden dat in een kwartaal een hoeveelheid liters is getankt dat overeenkomt met het theoretisch verbruik. Het lijkt er dus op dat het voldoende is om het totaal aantal liters per kwartaal aan te kunnen tonen dat overeenkomt met de totale gereden kilometers, maar dat u toch per rit controleert of een auto wel met HVO100 brandstof onderweg is. Die 2 eisen stroken niet met elkaar, tenzij u het anders bedoeld heeft. Graag nog uw heldere uitleg.	• Het klopt dat als u met HVO-100 inschrijft u per kwartaal dient te onderbouwen dat de corresponderende hoeveelheid HVO-100 specifiek voor opdrachtgever is ingekocht. Onderdeel van de onderbouwing is een berekening van de theoretische hoeveelheid o.b.v. onder andere het gemiddelde verbruik en transportafstanden/ritten, e.e.a. zoals omschreven in A-32. Hierbij geldt dat indien er bij deze onderbouwing een bepaalde hoeveelheid niet onderbouwd kan worden, opdrachtgever gerechtigd is (naar rato per rit) een boete in rekening te brengen. • In geval van HVO-100 zal opdrachtgever dus niet elke rit fysiek controleren op het gebruik van HVO-100. Om het systeem praktisch uitvoerbaar te maken mag ook met een andere brandstof gereden worden zolang op kwartaalbasis onderbouwd kan worden dat de vereiste hoeveelheid HVO-100 specifiek voor opdrachtgever is ingekocht.
----	-------	----	---	---